

۱۷۴ - ای مهدی من

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۷۴ - ای مهدی من

ای مهدی من، هادی شو و منادی گرد نام یزدان بخوان تا از زبان سیل عرفان جاری و ساری گردد افسرده
مباش پزمرده مگرد فتور میار قصور مکن شب و روز باآتش محبت حق برافروز و دم بذکر آن دلبر مهربان بگشا
از خلق و خویش بیان کن و از پرتو ساطع رویش خبر ده از رایحه طیبه مویش جهان را مشکین کن و از
نفحات قدس خلق و خویش کیهان را بهشت برین نما، تا شور و ولهی در سر نیاید و وجد و طربی در دل جلوه
نماید انسان مانند سنگ و کلوخ است و بمثابه درختی کهنه و پوسیده و محروم از شعله و فروغ. پس از خدا
بخواه که آتشی در سینهات شعله ور فرماید که جمیع اعضاء و ارکان بطرب و حرکت آید.

ORIGINAL

AUDIO